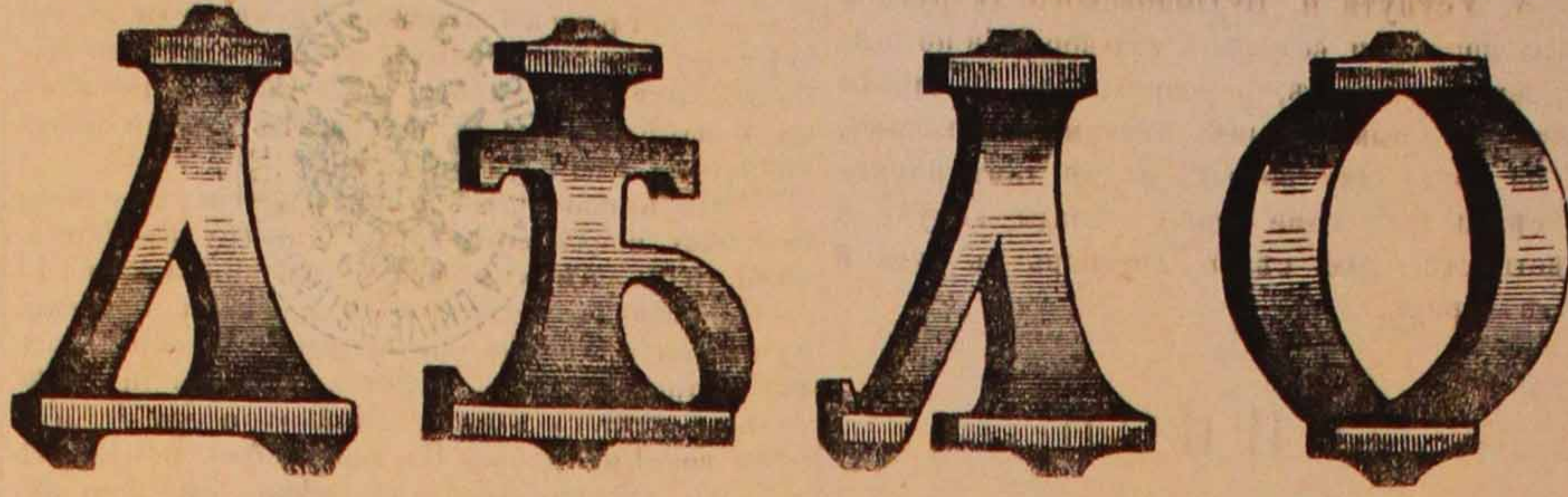

Выходить во Львовѣ що Вторника, Четверга и Суботы
 въружъ рукою (възятъ) о 4-мъ годъ попод. Литер. додатокъ
 «Библіотечна нашія» выходить по 3 печат. ар.
 кудъ кожного 16-го и послѣдняго дня каждого мѣсяца.
 Редакція, администратія и енопеція подъ Ч. 44 улицы
 Галичка.
 Въ листы, посылки и рекламации наложитъ маросылати
 подъ адресою: редакция и администратія «Дѣло» Ч. 44 ул.
 Галичка
 Рукописи во взортоуютъ только на попередно взортоо-
 кова.
 Подписно число отогатъ 12 кр. а. в.
 Оголошена принимаются по цѣнѣ 6 кр. а. в. отъ одвох
 строкъ печатной.
 Рекламации неопечатанъ подлѣй отъ порта.
 Предлату наложитъ маросылати франко (найлучше
 постовамъ порекавомъ) до: Администратія часописа «Дѣло»
 л. Галичка, Ч. 44

Предлати на «Дѣло» для Австрій:		Для Россіи	
на цѣлый рокъ . . . 12 ар.	на цѣлый рокъ . . . 12 рубл.	на цѣлый рокъ . . . 12 рубл.	на цѣлый рокъ . . . 12 рубл.
на пѣть року . . . 8 ар.	на пѣть року . . . 8 рубл.	на пѣть року . . . 8 рубл.	на пѣть року . . . 8 рубл.
на чверть року . . . 3 ар.	на чверть року . . . 3 рубл.	на чверть року . . . 3 рубл.	на чверть року . . . 3 рубл.
отъ дол. «Библіотечна»:	отъ дол. «Библіотечна»:	отъ дол. «Библіотечна»:	отъ дол. «Библіотечна»:
на цѣлый рокъ . . . 16 ар.	на цѣлый рокъ . . . 16 рубл.	на цѣлый рокъ . . . 16 рубл.	на цѣлый рокъ . . . 16 рубл.
на пѣть року . . . 8 ар.	на пѣть року . . . 8 рубл.	на пѣть року . . . 8 рубл.	на пѣть року . . . 8 рубл.
на чверть року . . . 4 ар.	на чверть року . . . 4 рубл.	на чверть року . . . 4 рубл.	на чверть року . . . 4 рубл.
на самѣ додатокъ:	на самѣ додатокъ:	на самѣ додатокъ:	на самѣ додатокъ:
на цѣлый рокъ . . . ар. 5-	на цѣлый рокъ . . . ар. 5-	на цѣлый рокъ . . . ар. 5-	на цѣлый рокъ . . . ар. 5-
на пѣть року . . . ар. 3-50	на пѣть року . . . ар. 3-50	на пѣть року . . . ар. 3-50	на пѣть року . . . ар. 3-50
на чверть року . . . ар. 1-25	на чверть року . . . ар. 1-25	на чверть року . . . ар. 1-25	на чверть року . . . ар. 1-25
Для Вазраніи, окрѣжа Россіи:		на самѣ додатокъ:	
на цѣлый рокъ . . . 15 ар.	на пѣть року . . . 7-50 ар.	на самѣ додатокъ:	на самѣ додатокъ:
на чверть року . . . 4 ар.	на чверть року . . . 3-75 ар.	на самѣ додатокъ:	на самѣ додатокъ:
отъ дол. «Библіотечна»:	отъ дол. «Библіотечна»:	на самѣ додатокъ:	на самѣ додатокъ:
на цѣлый рокъ . . . 19 ар.	на цѣлый рокъ . . . 19 ар.	на самѣ додатокъ:	на самѣ додатокъ:

ВП. Читателѣвъ въ Россіи просимо ма-
 ти на уважѣ, що въ вымовѣ л=ji, ѓ, ѓ=i, и (въ
 оереднѣ и на кѣнци слѣдѣвъ)=ы, и (на початку
 слѣдѣвъ и по самогласныхъ) =i, ѓ (на початку
 слѣдѣвъ) = ni.

**Съ днемъ I (13) липня розпо-
 чався III. чвертьрокъ. Просимо П. Т.
 Предлатникѣвъ вырѣвнати всѣ рахунки.**

**Руска школа вправѣ во Львовѣ.
 (Чого то мы довѣдалися на испытѣ?)**

(Конецъ)
 Въ сѣтатѣмъ шк. роцѣ 1882/3 до 12 ве-
 ресня 1882 не учивъ п. Будыновскій въ своѣй
 класѣ (III+IV дѣвчаты) нѣчого; на папери
 только призначивъ собѣ всего на всего 5 го-
 динъ науки на тыждень. Отъ 12 вересня до
 6 падолыста подъ пресією учителѣвъ вставъ на
 себѣ 10 годинъ науки тыжднево, заявляючи,
 що понадъ 10 годинъ учити не буде, що днѣ
 не вѣть обовязаный и годины учити, що отже
 наука въ класѣ III+IV, котра власне ему на сей
 рокъ припала, муситъ «штукувати» якъ мо-
 жва. Замѣсть п. Буда—ого учили отже въ той
 класѣ въ ласки въ дня на день безъ плану,
 безъ подѣлу годинъ и роздѣлу предметѣвъ,
 тожь безъ ладу и складу, бесплатнѣ практи-
 кантки, — а п. Буда бравъ лишь грошѣ за
 вѣхъ науку, а о школу не ходило ему вовсемъ.
 Отъ 13 падолыста 1882 принявса п. Буда.
 19 годинъ учити на тыждень, але въ того у-
 чивъ въ своѣй класѣ III+IV дѣвчаты такі
 только 14 годинъ, прочіи годины займали прак-
 тикантки и другіи учительскіи силы, тожь на-
 ука таки «штуковалася» до кѣнца року, бо на-
 уковий планъ приписеуе для той класы 30 го-
 динъ тыжднево, крѣмъ религій. Отже п. Буда.
 не 14 або 19, але 25—30 годинъ тыжднево
 обовязаный учити по мысли §§. 69 и 70 орга-
 низаційного статута для учительскихъ семи-
 нарий. Наколибъ днѣ якъ другіи учителѣ по-
 винувася тымъ приписамъ, — не булобы було
 «штукованой» науки въ класѣ III+IV дѣв-
 чаты, не булобы такъ некористныхъ резуль-
 татѣвъ.
 Але тыхъ 19 годинъ на тыждень не до-
 держувавъ п. Буда—ид, якъ належитъ. Часто
 безъ важкой причины абсентувавса або для
 якои тамъ дурницѣ спускавъ годины. Можна
 певно скавати, що не було тыждня, въ котрѣмъ

п. Буда. не опустивъ школы. Тожъ дѣти его
 сидѣли часто даремно и безъ довору, та только
 галасували и перешкаждали другимъ класамъ.
 На тоє галасованье и перешкажанье жалу-
 вавса навѣть письменно директоръ рускои гим-
 назій передъ директоромъ учительскои семи-
 нарий, яко настоятелемъ рускои школы вправѣ.
 На годину ишовъ п. Буда. о кѣлька або и
 кѣльканынцѣ минутъ подѣвшѣ. По 10 годи-
 нѣ рано мають дѣти 15 минутъ павзы. П.
 Буда. дававъ въ своѣй класѣ павзу тую же о 3/4
 на 10, тожь о 10 повинна була наука продол-
 жатиса дальше, а днѣ вертавъ до класы ажъ
 около 1 1/2, тожь 3/4 було павзы. — Дѣвчата
 той класы мають на тыждень 32 годины нау-
 ки, тожь увгладивши два вѣльнѣ пополудня,
 выпадае на кѣждый ранокъ 4, а на пополудне
 2 годины. Пересвѣдченоса однакъ неравъ, що
 дѣвчата той класы п. Буда. выпускавъ майже
 правильно що вторника и четверга о 1 1/4, о
 11 або навѣть о 10 3/4 год. Лучалоса тоє и въ
 иншихъ дняхъ. Черезъ цѣлый рокъ класы
 III+IV не мала подѣлу годинъ. Дѣвчата
 той класы не знали, на коли що припадає
 и на коли чого учитиса. А треба знати, що и
 п. Буда. самъ не знавъ цѣлый рокъ, що на
 котру годину припадає въ его класѣ, — тай
 оттакъ собѣ доволѣ, що вшало, балакавъ въ
 своѣй класѣ; часто говоривъ и о томъ, що до
 рускои школы вправѣ ходять самі «батяры»,
 «макабунды», «алодѣвъ» и т. п. — Дѣти той
 класы знали лишь, коли у нихъ припадає ре-
 лигій, а коли языкъ рускій, тожь только тыхъ
 предметѣвъ училися доволѣ, въ тыхъ предме-
 тахъ поробили и поступи, бо катихитъ и п-а
 Яцикъ пильнували своего предмету и своихъ
 годинъ; въ предметахъ же п. Буда—имъ удѣ-
 ляныхъ, а властиво удѣлятися маючихъ, III+
 IV класы дѣвчата не зробила успѣховъ, бо и
 не могла зробити. П. Буда. съ розмыслѣмъ
 отже допрывавъ тую класу до такъ прикрѣхъ
 результатѣвъ. Наколибъ п. Буда. бувъ совѣ-
 стнымъ учителемъ и колибъ ему о тоє було
 ходило, чтобы въ своѣй класѣ чогось на-
 учити, то днѣ не оттягавсебы бувъ отъ
 працѣ, до котрой впрочѣмъ вѣть обовязан-
 ый и за котру получавъ платню хорошу.
 Не здавалъ п. Будыновскій свои класы
 на ласку бесплатныхъ практикантокъ, не
 маневрувавъ шкѣльными годинами, не чека-
 вѣ ажъ учителѣ примусать его бодай до яког-
 о такого числа годинъ; не абсентувавсебы для

якои небудъ дурницѣ або и безъ найменшой
 причины, не нюхавъ, «якій коли и въ дѣти
 вѣтеръ вѣвъ». Колибъ п. Буда. бувъ совѣст-
 нымъ учителемъ, ровпочинавъ науку поря-
 дочно заравъ съ початкомъ шкѣльного року,
 якъ се чинять другіи его товаришѣ, але не по
 2 мѣсяцахъ. Онъ вставъ на себе приписане
 число годинъ отъ разу, учивъ самъ вѣхъ
 головнѣйшихъ предметѣвъ въ своѣй класѣ,
 якъ се чинили и чинять его товаришѣ, а прак-
 тиканткамъ придѣлявъ только науку друго-
 рядныхъ предметѣвъ, и то лишь въ равѣ ко-
 нечной потребности. До такихъ повинностей обо-
 вязуютъ п. Буда-ого выравно и сильно §§. 79
 и 80 организаційного статута. Неповинованье
 тымъ приписамъ при напровадженыхъ ту об-
 ставинахъ годѣ собѣ толкувати инакше, якъ
 только тымъ, що высше высказано, с. е. що п.
 Буда-ому ходитъ лишь о тоє, чтобы школа упа-
 дала, и до того стремитъ вѣми силами, вѣ-
 ми способами.
 Мы только въ головнѣйшихъ, але певно
 достовѣрныхъ точкахъ кинули нашѣ уваги на
 поступованье п. Будыновского. Колибъ кто хотѣвъ
 списать вѣе докладно, колибы хотѣвъ
 докзати вѣми даными, якъ то п. Буда. съ
 розмыслѣмъ и вырехованьемъ впрываджує не-
 ладъ въ той школѣ, якъ поступає собѣ съ
 дѣтьми, учителями и учительками, а якъ они
 насупротивъ съ нимъ; елибы кто хотѣвъ
 дальше выказувати, якихъ то рѣжныхъ фабрика-
 цій хватавъ п. Буда., чтобы передъ властями
 и публикою покрывати свое поступованье, —
 на се требабы богато списати паперу, богато
 стратити часу, богато напровадитиса. Впрочѣмъ
 намъ вѣдомо, сколько то разѣвъ справедливо
 выступали Русины противъ п. Буда-ого и въ
 часописяхъ и въ соймѣ и въ радѣ державной.
 Все то однакъ остало безъ успѣха, хочъ правда
 была все по сторонѣ выступающихъ. Мы не
 хочемо надъ тою точкою разводитиса довше,
 мусимо лишь высказати наше сожалѣнье, що
 кравѣй власти шкѣльной берутъ его въ оборону.
 Разъ выпадалобы чѣйже на столько оправдан-
 ыхъ и поважныхъ голосѣвъ и жалобъ въ
 вѣхъ сторонѣхъ выслухати sine ira et studio
 и дойти до жерела правды черезъ строгое пере-
 веденье слѣдства. Хочемо мати повну надѣю, що
 ц. к. кравва рада шкѣльна займеся совѣстно
 бодай теперъ на такіи даніи тою справою и въ
 интересѣ правды и справедливости положить
 разъ конецъ тымъ надъужитямъ, якихъ допу-

скався и допускався въ руской школѣ вправѣ
 п. Тятъ Будыновскій, и тымъ способомъ уеу-
 не тоє зло, котре заедно стоитъ на завадѣ и
 завадя котрого руска школа вправѣ не може
 бути школою дѣйствено взорцевою.
 Теперь вернемоса ще до взлученой класы
 III+IV, котру, якъ вѣдомо, провадивъ въ томъ
 роцѣ шк. п. Буда-ид. Дѣвчата той класы, осо-
 бливо въ III не зробили поступи, а не зробили
 дѣятого, бо, якъ докзано, такъ хотѣвъ и до
 того стремѣвъ п. Будыновскій. Пытаемоса те-
 перъ, кто виненъ: чи дѣти тѣ, чи учитель, и
 кто повиненъ покутувати?... Длячого родичѣ,
 дѣти, длячого народнѣсть руска має отповѣда-
 ти за грѣхи п. Будыновского? Пытаемоса даль-
 ше, длячого перенесенъ п. Буда-скимъ дѣвчата
 въ IV до III класы мають тратити два, а тѣ
 въ III класы одинъ рокъ науки? Кто тому
 виненъ и кто має отповѣдати за тоє?... На вѣ-
 стѣ тѣ пытанія отповѣсть кождый правду любячий:
 Всему тому виненъ лишь п. Будыновскій и
 лишь днѣ за тоє має покутувати.
 На свое и дѣтей оправданье заподавъ п.
 Будыновскій по отчитаню класификацій, що на
 такій лихій результатъ въ науцѣ аложжили-
 ся обставины, що двѣ класы були разомъ взу-
 ченіи, тожь на одну класу не рокъ, але только
 пѣвъ шкѣльного року припало на науку, и що
 значна часть тыхъ дѣвчатъ хорувала на депу.
 Мы мусимо на тоє заявити, що се лишь самі
 выкруты п. Буда—ого. Въ той школѣ вѣтъ
 прецѣ ще одна класа такъ взлучена (V+VI),
 а коли въ той класѣ учивъ коли якій совѣст-
 ный учитель або така учителька, то поступи
 въ науцѣ бувъ вповнѣ задовольной и дѣвчата
 по роцѣ науки въ класѣ V переходили до VI,
 а рѣвночасно въ класы VI кѣнчили такожь
 науку по роцѣ, хочъ такъ само, якъ у п.
 Буда—ого — припадало на одну въ тыхъ класѣ
 лишь пѣвъ року шкѣльной науки. Учитель
 школы народной однокласовой має ажъ шѣсть
 отдѣлѣвъ и до сотки дѣтей; а прецѣ муситъ
 тамъ бути поступи въ наукахъ въ кождѣмъ
 отдѣлѣ. Такожь и тоє вѣтъ простымъ лишь
 выкрутомъ, що дѣвчата хорували, бо хоро-
 бата була съ початкомъ року, на котру и дѣти
 другихъ класѣ западали, а прецѣ нѣкто въ
 учителѣвъ анѣ учителькѣ той школы не має
 потреби оправдувати тымъ лихого поступи сво-
 ихъ дѣтей! У п. Буда—ого дѣти и тогды и
 нѣколи нѣчого не умѣли, хочъ класы не була
 мѣшана, анѣ хоробата нѣва ка не панувала. (При-

ПАВЛО ПОЛУБОТОКЪ.

(Исторична розвѣтка Ник. Костомарова.)
 Дослѣджуванье походженя знатныхъ лицъ
 въ исторіи Украины все представляє значній
 трудности до розгадки; демократичный устрѣй
 сусѣльности не допускавъ нѣ родового отгна-
 чуваня, нѣ фамилійного отрѣженя. Люде ося-
 гали высокій достоянства не зады своего сла-
 вного роду, а зады личныхъ заслугъ и въ вы-
 бору громады; простый собѣ ковакъ, а провор-
 лый та талантливый, мѣгъ при щасливыхъ
 обставинахъ осягнути урядъ полковника або и
 генеральнаго старшины. Не значить се однакъ,
 чтобы въ помѣжъ ковацкой сусѣльности не
 выдвигались семьѣ та роды, позаякъ Украин-
 цѣ мимо сусѣльной рѣвности все таки при-
 знавали природне право наслѣдства: ковакъ
 воднямаючиса своими заслугами, поднимавъ
 вравѣ съ собою и свою семью та своихъ по-
 томѣвъ, а богатѣючи, передававъ имъ свое
 майно. Такимъ чиномъ, послѣ выгнаня въ У-
 краинѣ давнѣйшой спольщенои версты, стали
 высуватися въ посередѣ самого народу роды,
 котрѣ намагаючи утворити (въ певнѣмъ зна-
 ченю) высшу класу сусѣльности, отрѣжнялися
 своимъ житьемъ та потребами отъ загалу
 простого народа, — но за те значенье ихъ не
 было тревале: они такъ скоро упали, якъ
 было тревале. Такъ было въ XVII та XVIII
 столѣтьяхъ, доки на Украинѣ нѣ введено дво-
 ранства на великорускій ладъ; часто бывало,

что урядъ полковника въ томъ же самѣмъ полку
 займавъ по батьку ще сынъ а навѣть и внукъ;
 але ели до кого небудъ судьба була неласкава,
 то вже дальшимъ въ того роду не легко було
 одержати урядъ полковника.
 Роды, котрымъ въ житю сусѣльнѣмъ
 щастилося, звалися «знатными». Простіи кова-
 ки, чернѣ, дивилися на нихъ въ укуса, а не
 рѣдко съ злобою; однакъ дорога, котрою мож-
 на було достатиса до урядѣвъ знатныхъ, не
 була ще нѣкому юридично замкнѣна: не було
 мѣжъ знатными а чернею той стѣны, яка мо-
 глабъ стати мѣжъ двома рѣжноправными вер-
 стами; знатный, якъ судила доля, перестававъ
 бути знатнымъ и вмѣшувася съ чернею.
 Въ числѣ родѣвъ, що поднеслися понадъ
 масу ковацтва въ другій половинѣ XVII вѣку
 на мѣймъ боцѣ Днѣпра, бувъ родъ Полу-
 боткѣвъ. Въ давнѣйшихъ часѣвъ доля сего
 роду намъ невѣстна. Прѣзвище «Полуботокъ»
 вѣтъ, безперечно, наслѣшливе; «полуботокъ» —
 се то саме, що «пѣвъчоботокъ»; а фамилійнѣ
 названія Украинцѣвъ дуже часто ишли отъ
 наслѣшливого прѣзвища, яке кому давали; а
 прозваный передававъ его мимо волѣ своимъ
 потомкамъ. Окрѣмъ прѣзвища Полуботокъ, зна-
 вѣмо ще такіи другіи, якъ: Чоботокъ, Черевикъ,
 Сѣракъ. За Многорѣшного въ чернигѣвскѣмъ
 полку бувъ сотникъ Артемій Полуботокъ. Его
 сынъ, Леонтій Артемѣвъ, володѣвъ землею
 въ чернигѣвскѣмъ полку, а при Самѣйло-
 вичу ставъ переяславскимъ полковникомъ.

Леонтій Полуботокъ бувъ спорѣдненный
 съ Самѣйловичами. Коли послѣ уладку геть-
 мана Самѣйловича, ставъ гетьманомъ Ма-
 зепа, новый гетьманъ, якъ здався, бувъ ла-
 скавъ до Полуботка, бо Мазепа заславъ геть-
 мана Самѣйловича та бушого переяславского
 полковника Дмитрашка Райчу, а Полуботка
 лишивъ. Въ 1691 р. союзъ засланого на Си-
 бѣрѣ гетьмана Ивана Самѣйловича, бувшій га-
 дяцкій полковникъ Михайло Самѣйловичъ, вы-
 даденый на домаганье Мазепы въ Украину и
 проживаючий въ Москвѣ, бувъ вмѣшаный въ
 справу черца Соломона. Той Соломонъ, чудна
 собѣ личнѣсть, доси исторією не ровяснѣна.
 Онъ скомпоновавъ фалшиві письма отъ Мазепы
 до польского короля Яна Собского такого
 содержания, за яке Россія могла була обвинити
 Мазепу въ зрадѣ. Мабутъ чернецъ Соломонъ
 бувъ орудьемъ якогось ворожого Мазепѣ сто-
 ронничтва на Украинѣ, котре бажало очернити
 Мазепу передъ найвысшою управою въ Мо-
 сквѣ, чтобы прогнати его въ гетьманства. За-
 думаный подступъ не удался; Соломонъ вла-
 пався самъ въ Польшу на обманѣ, признавъ
 свою провину, его выдали московскому прави-
 тельству и казнили; такимъ чиномъ замѣсть
 навести на Мазепу задуману тайно вѣлбу, до-
 помѣгъ ему до повного тріумфу; довѣрье до
 гетьмана збѣлшилося въ Москвѣ. Въ причины
 процесу, переведеного въ Москвѣ съ Соломо-
 номъ, вхопили въ застѣнокъ Михайла Самѣй-
 ловича и оттакъ заслали его на Сибѣрѣ. Ма-

зепѣ довѣдавса, що сынъ переяславского пол-
 ковника, Павло Полуботокъ, будучи тогды въ
 Москвѣ, зносился съ Самѣйловичемъ, а батько
 его, Леонтій, сприяючи намѣрамъ Самѣйловича
 выкликати на Украинѣ забуренье, задумавъ
 стати гетьманомъ. Мазепа приказавъ взяти
 подъ сторожу и батька и сына и отдавъ ихъ
 обохъ на судъ старшины та рады полковни-
 кѣвъ. На судѣ показалося, що Павло Полубо-
 токъ учувши отъ Самѣйловича недобрѣ рѣчи
 про Мазепу, передавъ ихъ пробувавшему въ
 Москвѣ миргородскому полковникови Апосто-
 лови, а сей давъ о томъ знати Мазепѣ. Однакъ
 гетьманъ все-таки тыкавъ Павлу Полуботкови:
 чому днѣ самъ не остерѣгъ своего гетьмана.
 Старшина на своемъ судѣ надъ Полуботками
 поступила такъ, якъ хотѣвъ Мазепа. У нихъ
 отнято вѣе маѣтности. Частьну ихъ вернено
 Чернигову, бо найдено въ документахъ, що
 они належали колісь-то за давныхъ часѣвъ до
 того города; другіи маѣтности задержано для
 войскового екарбу, щобъ роздати мѣжъ иншіи
 особы. Той страшний для Полуботкѣвъ засудъ
 ексквизовано, не подавши его найвысшій управѣ
 въ до затвердження; якъ по езекуційи Мазепа
 давъ знати о сѣмъ царямъ Ивану и Пе-
 трови. На мѣсце Леонтія Полуботка зоставъ
 назначеный переяславскимъ полковникомъ И-
 ванъ Мировичъ.
 Семья Полуботкѣвъ была такимъ чиномъ
 понижена та позбавлена матеріальныхъ засо-
 бѣвъ. Уже здавалося, немѣвъ ви суджено до-

уже выгоревшего вулкана Еломео. Легкий здрог землі давался тамъ домыт часто чути, однакъ сильнѣйшого землетрясеня отъ вѣковъ не було, а коли було слабше (передъ кѣлькома роками), то не паробило значной шкоды. Окрѣмъ того мѣста понадали въ руины мѣста Форіо, где 2.000 людей лягло подъ развалинами, и Дякко; а села Панца, Сохино, Фонтана и Сантанджелло потерпѣли такожъ дуже много, — словомъ цѣлый островъ Искія есть нынѣ кладовищемъ, на котромъ даремно силуются розпознати живы своихъ мертвыхъ ближнихъ, такъ обезображенъ и роздвоенъ тѣла. Чадъ, дымъ и страшна вонь затѣваючихъ тѣлъ утрудняютъ розкопы. Однакъ мимо то працею звышъ 10.000 людей по большій части войска, съ параженьемъ жита, щобъ выдобувати тѣла, а коли лучшя, живыхъ. Въ штатѣ Неаполю, а окрѣмъ нихъ много приватныхъ больницъ, суть повны раненыхъ. Италия, одѣта въ одѣжъ скорби, дае щедрою рукою помѣчь всѣмъ оцѣльшимъ, а король Гумбертъ поспѣшивъ заплакати на мѣсти, где стояла красна, богата, роскошна и люба Казамичіоля. — Описы страшеной катастрофы стверджуютъ здогадъ, що се не було властиве землетрясеня, а тѣлько запалася земля. Директоръ неаполитанского зоологичного института дръ Дорнъ описуе кѣнчлну Казамичіоля, яко свѣдокъ, такъ: „Мы сидѣли собѣ подъ альтаномъ въ садку, що простався на винницѣ, якъ о 9 1/2 годинъ вечеромъ почало подѣ землею гудѣти и грохотати, мовы жельзничій пѣздъ гнавъ по жельзничій мостѣ. Нагле вздрожала и захиталася земля. Мене скинуло зъ крѣсла и чорна пѣгма вхопила мене за очы, а густый завившійся парохъ занеръ менѣ груди... Казамичіоля вже не було. Въ оцѣдняхъ господы, где я стоявъ, видко було свѣтло лямпы. Я спочивъ по ню и домацався до спалнѣи моеи жены, где и заставъ ея живу и здорова. Она выскочила зъ постелѣ на першій здроги землі и оцѣляла. Мы перебули почъ въ садѣ посередъ страшеного крику и прошибаючихъ стоѣвъ тысяча мучениковъ. Однѣи Американцѣ приваливъ ноги тяжкій ѣтломокъ скалы и даржо напружавъ я силы, чтобы нечасно увѣльнати отъ него“. — Барико Кампанелѣ, импресаръ театралной труппы, котра того вечера давала въ Казамичіоля представленье, оповѣдае о катастрофѣ слѣдуюче: „Мы розпочали грати першу сцену, въ котрой приходять таке, що мае шось зъ грохотомъ упасти и перепудити всѣхъ дѣйствующихъ акторѣвъ, нѣбы то трясенемъ землі, а одинъ акторъ мае съ трепетомъ крикнути: „Спаси насъ Господи!“ И не хотѣвъ бытъ шѣ ты слова выголосити, якъ паразъ, передъ нашими очима вздрожала и розпалася земля, а зъ глубокыхъ члностей ея бухнула величезна, жовта цоломѣнь... Нѣ шуму, нѣ грохоту, нѣ всколысая, — мы нѣчого не чули и не замѣтили. Але за симъ обняла насъ дымъ и парохъ и страшной померка. Свѣтла погасли и болязнь омерти заперла намъ ѣтдыхъ и мову. Але по хвилѣ поднявся несказанный крикъ и зойкъ: „На море, на море! тутъ насъ живемъ погребе земля!“ Найшлися проводники, вывели людъ зъ театру, и середъ рознуки и грозы, по розвалахъ и трупахъ сировадия его надъ море, где приступомъ брано и взято спасасячій байдаки Неаполл. Наглый страхъ той грозной хилѣ обезумивъ многихъ. Одна молодица збожеволѣла такъ въ першій хвилѣ и съ пронимаючимъ роготомъ подерла на собѣ одежу. Ея на силу покряля жовѣрокимъ плащемъ и вывели зъ мѣста“. — Розкопы руинъ Казамичіоля идуть повольи и суть такъ небезпечною работою, що вже кѣлькохъ жовѣровъ и одинъ офицаръ пострадала при нѣй житѣ. Найчастѣйше находятъ раздавленныхъ и задуженыхъ труповъ, котрыхъ таки заразъ ховають. Але бывае и такъ, що удаеся выгребати и живыхъ зъ подѣ непроходимыхъ руинъ. Одну хорошу дѣвчину кормили жовѣры 67 годинъ скрѣзь маленьку шелуну; друга зновъ ѣтгребана, пришла до себе доперна на дорожъ въ могилу. Гдєкотрыхъ ѣткочано живыхъ, однакъ вже непритомныхъ, въ пивницяхъ. Се свѣдчатъ, що многихъ живцемъ покрыва руины.

— Холеpa загнала въ самѣмъ мѣстѣ Каирѣ надъ 3.000 жертвъ до гробу. Надѣются, що съ выливомъ Нилоу, котрого воды заберуть всю падалъ и нечистоту каналѣвъ, зараза присмирнѣе. Подѣ пору зачинае вода въ Нилоу подходить и небавомъ заллєе цѣле египетске дельта.

— Тѣло капитана Веба найдено недалеко мѣста Левистонъ, 5 миль ѣтъ великанского водоспаду Нагары, въ котрого вирѣ бытъ утонувъ. Тѣло було стовчене, а голова на скрѣзь такъ поранена, неначебъ рвисты струи страшного вира били нею довшій часъ о подводной скалы. Бувъ то першій пловецъ свѣта. Переплывъ бытъ не одно небезпечне мѣсце и выгравъ въ закладахъ больше якъ 70.000 долларѣвъ.

— Румунія фортификуе свои границѣ отъ австрійской стороны. Мѣжъ нимия приступитъ она такожъ до укрѣпленя Дорогой и Фолтичени, мѣстъ лежачихъ при буковинской границѣ.

— Авангарда пруска на Волынѣ збольшаеся съ кождымъ рокомъ. „Русь“ констатуе, що тамъ же вже 87.131 колонистѣвъ ѣтмечныхъ, посѣдающихъ 290.912 десятинъ землі.

— (Дрѣбнѣи вѣсти.) Маршалокъ дръ Зыбликевичъ поверне въ короткѣмъ часѣ — якъ доносить польскій газеты — зъ Шавницъ до Львова. — Звѣтныи архіепископъ польскій Фелинскій прѣйхавъ вразъ съ братомъ своимъ патромъ Змартвухстанцемъ до Львова и занявъ мешканье въ кляшторѣ Доминиканѣвъ на весь часъ своего пробуваня во Львовѣ. — Въ Мизуню заниживъ пожаръ 12 гектарѣвъ лѣса съ постиганымъ вже деревомъ. —

Ко. дръ Левичкій лат. парохъ въ Угновѣ именованый почетнымъ крылошаниномъ львовской капитулы латаньской.

Вѣсти епархіяльныи.

Зъ АЕпархїи Львовской.

Архїерейске благословенне получивъ о. Григорій Курмановичъ, капеланъ монастыря инокіи Чина св. Василя Вед. въ Словитѣ, свѣщеника зъ холмской епархїи, по случаю праздника 52 лѣтнего юбилею священства своего, котрый припадае днѣ 5 серпня с. р.

Въ пропозицію на Борки дек. тернопольского принятъ оо: 1) Мысула Мих., 2) Перенелинскій Кароль, 3) Хромовскій Діонизій; послѣ въ оное убѣгателѣ: 3) Богачевскій Иполитъ, 5) Чаплинскій Викторъ, 6) Ивасечко Михаилъ, 7) Свѣчанскій Николай, 8) Елясевичъ Діонизій, 9) Савинскій Петро, 10) Темницкій Николай, 11) Навроцкій Іоанъ.

Увѣльненне отъ испити конкур. получивъ дръ Теофанъ Селхратовичъ.

Отпустку получили оо. 1) Никита Дяковъ, Іосифъ Сохоцкій зъ Ланѣвъ, Іосифъ Сѣнгалевицъ зъ Новоселѣвъ, Иполитъ Малецкій зъ Небылова, Стефановичъ Николай зъ Ляшкова.

ПОСМЕРТНѢИ ВѢСТИ.

† О. Стефанъ Гантѣ, отрудникъ въ Зарванци, упокоився передъ кѣлькома днѣями въ 29-ѣмъ роцѣ жита, а въ 3-ѣмъ роцѣ священства.

† О. Михаилъ Мартинецъ, бувшій прѣфектъ ризницѣи при церквѣ св. Юра, а побѣйше дефицентъ, упокоився въ василіанскомъ монастыри въ Краснопуци въ 28-ѣмъ роцѣ жита, а въ 2-ѣмъ священства.

Господарство и Торговля.

Товариство городничє уладжуе ѣтъ 22 до 26 вересня во Львовѣ въ стрѣлецкѣмъ городѣ выставу оцѣвъ, рогинъ и предметовъ ичѣльничихъ. Выставка мае на цѣли набути переглядѣ годованыхъ въ краю городничє, оцѣвъ, цѣтѣвъ, куствоъ и т. д.; познати особы, занимаючыя радо поступовымъ городничєтвомъ; доведатися о мѣсти годѣвъ; ширити замыванье до поступового городничєтва и ичѣльничєтва; захоочувати до продукци власного насѣня; розпознати, скласификовати и дати назву оцѣвамъ, особливо яблочкамъ. Услови выставы въ короткѣ слѣдуючї: Каждый може выставляти оцѣвъ, городничє, насѣнь, городничє знаряды и т. д. Муситъ лишъ поѣтмити зарядъ город. товариства найдалше до 1 вересня и означити, кѣлько мѣсця потребуе; каждый може выставляти тѣло тѣ предметы, котры самъ выховавъ або зрѣвивъ; въ каталогѣ друкованѣмъ буде кождый выставецъ помѣщенымъ, длѣтого потреба, чтобы кождый назвавъ предметы по имени и назначивъ цѣну тыхъ, котры хоче продати; до нагороды мае кождый право. Предметы будутъ прїиматися ѣтъ 20 до 22 вересня. Нагороды будутъ роздаватися послѣднего днѣ выставы о 4 годинѣ; тогожъ самого днѣ о 5 годинѣ замкнеся выставка, а потому наступитъ продажъ и лѣосованье предметовъ, до того призначеныхъ.

Переписка Редакци и Администраци.

Вп. Микитичъ. За Вашѣи доносъ дякуемъ Вамъ широ. Тѣлькожь даруйте, що мы зъ нихъ лишъ такъ мало користали, бо больше не могли зъ уваги на добро дотычнои институци народной, котра и такъ мае богато лиха поборювати. Але мы Вашѣи цѣннѣи замѣты удѣлимъ зарядови приватно, и сподѣваемъ, що се выйде на большу користь для загалного нашего добра.

Оголошенье.

Масмо честь подати до вѣдомости Веч. Родичѣвъ и Оцѣкунѣвъ, що съ днѣмъ 1 вересня 1883 розпѣчнеся роцъ шкѣльничїи 1883/4 въ дѣвчѣмъ Воспиталици подѣ зарядомъ и руководствомъ Преп. Инокіи Василянѣвъ во Львовѣ.

Дѣвчата принятїи и замѣщенїи въ заведеню, а имено молодшїи будутъ притѣговлятися дома въ воѣхъ предметахъ шкѣльничихъ, якї законъ для шести класѣ шкѣль народныхъ припиоуе; старшїи же, укѣнчившїи вже 6 ту класу, будутъ могли задѣи высшего обрадованя учащати до публичныхъ шкѣль львовскихъ.

Крѣмъ того будутъ воспитанницѣи на желанье Веч. Родичѣвъ и Оцѣкунѣвъ, однакъ за особнымъ вынадгородженьемъ обучатися въ заведеню тѣмъ такожъ въ наукахъ музыки на фортепанѣ, кравецтва и чужихъ языковѣ.

Цѣна за прокормленье и мешканье поставляеся 20 зр. а. в. мѣсячно, — за особнїи же повшшїи науки буде по можности якъ найнижша.

Дотычно постелѣ и вишихъ потребъ воспиталица порозумѣются Веч. Родичѣи Оцѣкунѣи съ Настоятельскою Заведеня, ул. Стрыска, ч. д. 16.

Во Львовѣ днѣ 22 лїпня (3 серпня) 1883. Отъ Комитету оцѣмого Воспиталица во Львовѣ.

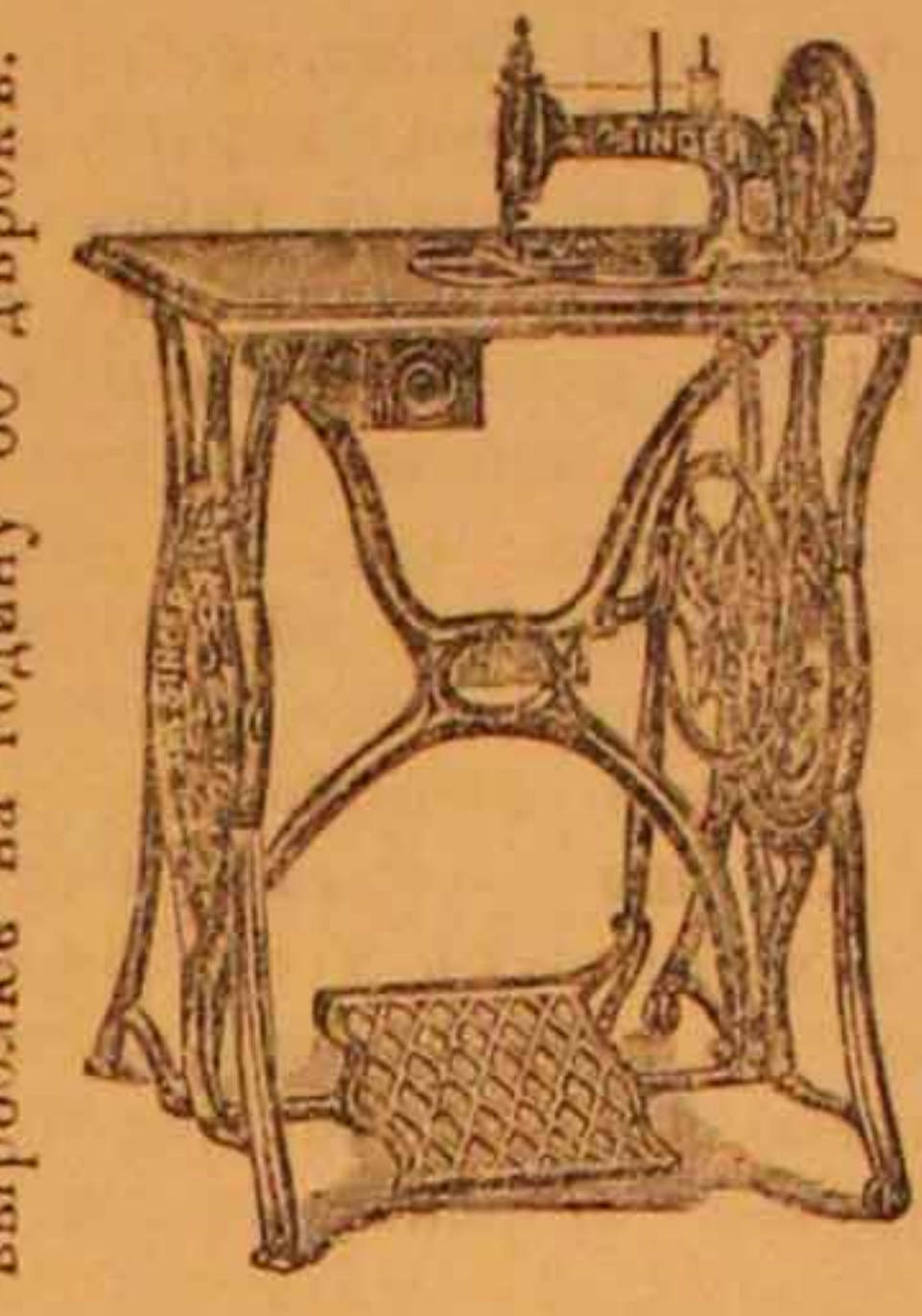
Откликъ до милосердныхъ людей.

Передъ тремя тыжднями умерло въ селѣ Корничи подѣ Коломыєю подружье, Кость Угорскїи и его жена, оставивши круглымъ сиротомъ

безъ хаты, безъ майна и безъ своикѣвъ, 4-лѣтнего хлопчика Онуфрїя Угорского. Сирѣтку взять до себе поки-що тамошнїи учитель п. М. Кушликъ. Але бытъ мае свои дѣти, котры зъ малю пенсїи лѣвы въ станѣ выживати, тожь удаеся черезъ нашу часописъ съ прилюднымъ прошенемъ, чи бы яка щира душа не вчїнила христїанского дѣла милосердїи и чи бы не взяла

убоге сирѣты на выховань, або бѣды завляеся умѣщенемъ его въ якѣмъ прїютѣ. Сирѣта есть сыномъ вѣнчаныхъ родичѣвъ, зъ роду Руенцѣ, гр. к. обряду. Кошта ѣтѣтована хлопчичи подѣ чїю оцѣку або до прїюту прїимаетъ на себе самъ п. Матїй Кушликъ, народный учитель въ Корничи подѣ Коломыєю. На его адресу просимъ

НАЙНОВѢЙШЕ ВЫНАДЕННѢИ АПАРАТЪ ДО РОБЛЕНЯ ДРѢВОКЪ ВЪ ПОЛОТНѢИ И СУКНѢИ
выробакъ на годину 60 дѣровокъ.

Замѣну и всяку направи машинѣ до шитя всѣхъ системѣвъ, складовїи, голки, оливу до машинѣ поручае

Іосифъ Ивановичїи
механикъ и спеціалїстъ во Львовѣ, въ готелю Жоржа.

Найновѣйшїи и поправленїи

МАШИНЫ ДО ШИТЯ
съ гваранциєю 5 лѣтъ.

Тыждневїи раты 1 зр., СКОРОХОДЫ (Велѣципеды)
абѣ послѣи умовы.

Кѣлька естѣ где виде купленыхъ машинѣ пересылас рѣкъ-рѣчно до мене П. Т. Публика для замѣны на машинѣ практичїи и поправлїи.

Шумнїи авѣосы заграничныхъ фирмъ и множество агентѣвъ, котры крутятъ по краю, зводять неосторожныхъ тандитнымъ машинѣмъ подѣ назвою „Оригинальнїи“, хотѣ така машина во-пеусь — иѣмъ еѣ еще ѣ оплатити (ратами), шѣе тяжко и шкодитъ здорѣвлю.

Цѣна зр. 14, 16, 18.
При выслаѣи 50 зр. за опакованье.

КУФРЫ
куверрки, торбы и торбинки до подорожїи — такожъ всякїи приборы подорожїи поручаютъ найдешевше

Брѣта Лягнеръ
Львовѣ, ул. Галицка ч. 16

ФАБРИКА ДЗВОНѢВЪ
Ивана и сына Антонїи Серафимѣи, въ Калуши (почта и стацїя жельзничїи), надѣлена срѣбнымъ медалемъ заслуги и лїстою похвальнымъ на выставѣ рѣльничїи, якъ такожъ призначеньемъ на выставѣ тов. им. Качковского въ Коломыѣ (якъ се посвѣдчала и часописѣи), посѣдае на складѣ готовїи дзвѣны и вырабляе якъ найскорше подѣ прїступнымъ условїями дзвѣны всѣякой ваги и ѣобъему, ручаючи за *травалѣсть матерїалу и гармонїичнїи звуку.* Вирѣи и Всєи. оо. прїходникѣвъ упрашають о лѣскави замовленя, котры выповняють якъ пайточнѣйше

съ глубокимъ поважаньемъ
Иванъ и сынъ Антонїи Серафимѣи.

Товариство „Прѣсвѣта“
во Львовѣ,
ул. Скарбѣвска ч. 2, 1 поверхъ,
мае великїи накладъ

рускихъ контрактѣвъ купна-продажи и позѣвъ багательныхъ, (2—3)
котры продае по дуже умѣренныхъ цѣнахъ, а то:

1 либра контракту 30 зр. а. в.
1 „ позву багат. 25 зр. а. в.
На замовленье выслае почтою.

ПРИБОРЫ ШКѢЛЬНИИ
яко то:
зошиты, оловцѣ, пера, ручки, чорнило, панѣръ, таблички, рыльцѣ, крейды, губки

поручае по якъ найдешевшїи цѣнѣ

К. М. Вознякъ
во Львовѣ ул. Орменска ч. 6.
(на противъ „Народного Дому“).

Тажко за порукою мѣсцевого прѣдѣдателя и одного зъ членѣвъ „Рады шкѣльничїи“ даю повшшїи приборы на раты посѣи умовы.
Съ почтенїемъ
К. М. Вознякъ.
(Цѣнникѣи на жаданье франко.)

Съ днѣмъ 1 (13) лїпня 1883 р. стане выхѣдати во Львовѣ два разы на мѣсяцъ, кождого 1 (13) и 15 (27) гумористично-сатирична часописъ

„НОВЕ ЗЕРКАЛО“
подѣ редакциєю **Корнїла Устїиновича.**

Програмою „Нового Зеркала“ буде оборона рускои народности противъ всякихъ посторонныхъ напастей и ѣбъективна критика цѣлокѣвъ рускои оублѣности.

Прѣдилата на „Новое Зеркало“ выносятся до конця року 2 зр. а. в. Прѣдилату прїимаютъ редакци всѣхъ рускихъ часописей и администраци „Нового Зеркала“ во Львовѣ, улїца Скарбѣвска ч. 2. (10—?)

РУКАВЦИ
всякого рода, власного выробу, такожъ всякїи выробы рукавичничїи, поручаютъ найдешевше

Брѣта Лягнеръ
Львовѣ, ул. Галицка ч. 16.

КОБЗАРЪ
ТАРАСА ШЕВЧЕНКА
Книжочка I.

Выбѣръ найкраснѣшихъ поевїи Шевченковыхъ для молодежи рускои (сторѣвъ 96) съ портретомъ поета и вступнымъ словомъ.

Одинъ примѣрникъ зброшурованныи коштуе 30 зр. (съ почт. пересылкою 35 зр.) — оправленнїи въ полотно 40 зр. (съ почт. перес. 45 зр.)

Кто купуе наразъ 9 прим. за готовку дѣстаетъ 1 даромъ. Замовляти можна черезъ редакци „Дѣла“, „Зрѣ“, „Батїкѣвщины“ и „Нового Зеркала“.

„МЕРТВѢИ ДУШѢИ“

гумористична повѣсть **Микѣлая Гоголя** съ портретомъ автора и „Словомъ ѣтъ Выдавничєтва“ (278 сторѣвъ великои 8 ки).

Цѣна 1 зр. 80 зр.; съ пересылкою почтовою 2 зр.

Дѣстатѣи можна въ администраци „Дѣла“ и въ книгарни Ставропигїйской.